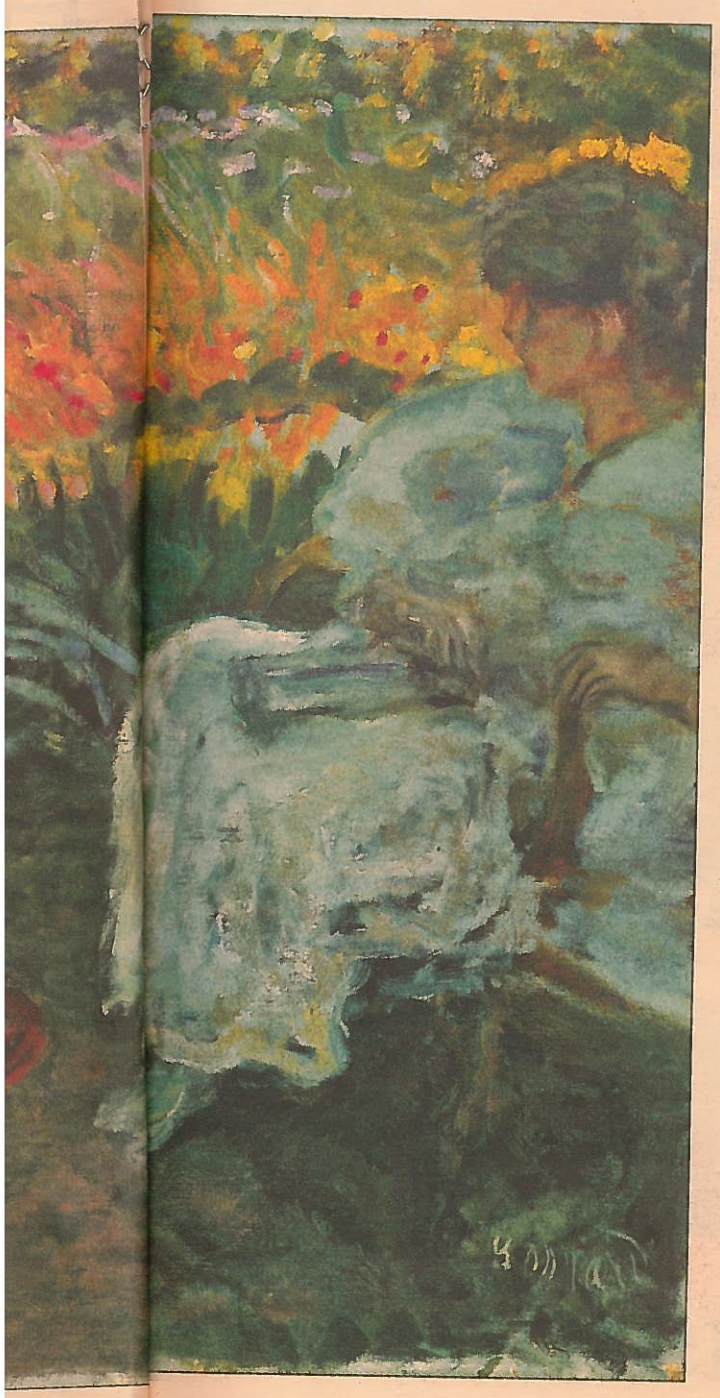

Pierre Bonnard er en mester med farver, som i maleriet her fra hans have. Hans særlige lette og poetiske stil gjorde, at han i perioder ikke blev opfattet som en moderne maler, men udstillingen på Glyptoteket viser, at han er en af de helt store fra det 20. århundrede. PR-foto.

tiløbsstykke

hans malerier
erne. Det er nu
med den stort
netop er åbnet
r udført i sam-
ern.

London

g med over et
nnard. Udstil-
und et tilløbs-
bliver den også
de vægge præ-
overbevisende,
dem for at re-
urri af ubeslut-
remstår de både
onlige.
r nu aldrig ble-
ved Bonnards
rien. For på et
der købt værker
til blev der alle-
Bonnards død
dstilling. Bland
værker, som e
er der fire sm

bronzeskulpturer, som også vises på udstillingen. De er udført i gips så tidligt som i 1890'erne, og de viser, med hvilken lethed Bonnard beherskede den skulpturelle komposition. Det er værd at trække frem, for bronzerne er netop et eksempel på, hvor moderne Bonnard var allerede på dette tidlige tidspunkt.

En fremragende maler

Det er dog som maler, at Bonnard indskriver sig i kunsthistorien. Bonnards fortrukne model var Marthe, som han senere blev gift med. Utallige – over 300 modelstudier – har han udført af Marthe, og de opleves som rene kærlighedserklæringer. Dertil har han også fotograferet hende og de mange fotos og skitser af Marthe supplerer udstillingens lange række af malerier, hvor hendes nøgne skikkelse enten ses stående, siddende eller i badekarret. På smukkeste måde forsvinder hendes krop ind i Bonnards interiørbilleder, så hun bliver en del af iscenesættelsen uden dog at blive anonym, da hendes erotiske udstråling er med til at give maleriet både nærvær og sanselighed.

Meget indtagende er Bonnards landskabsbilleder, som dels er udført i Normandiet og dels i villaen i Le Cannet uden for Cannes, som han og Marthe boede i sent i livet. Som poetiske farvesymfonier med tusinder af lysreflekser ånder disse landskabsmalerier af en følsomhed over for naturens mangfoldighed. Et rent mesterværk er et af de seneste malerier, som er set gennem vinduet ud til havens gule mimoser. I hele fem år arbejdede Bonnard med billedet, så hver en detalje, hvert et lysglimt blev justeret med penselstrøg efter penselstrøg.

Resultatet blev et erindringsbillede af en sjælden skønhed, som er udført så ubesværet, at det opleves som et spontant maleri skabt i et inspireret øjeblik og ikke hen over en længere periode.

Bonnard var sandelig en moderne maler, og dertil en af de helt store fra det 20. århundrede.

KUNSTUDSTILLING

Videoinstallation med internationalt format

Jesper Just indtager Kunsthal Charlottenborg med en visuel kraftpræstation, der spiller på hele følelsesregisteret

★★★★★★

"JESPER JUST: "SERVITUDES""
Videoinstallation,
Kunsthal Charlottenborg.
Indtil 11. august

Af Bente Scavenius

Rygtet om **Jesper Justs** videoinstallation "Servitudes" er løbet forud for den nyåbnede udstilling på **Kunsthal Charlottenborg**. Ikke blot har "Servitudes" været vist med succes i New York på selveste Times Square, i **Palais de Tokyo** i Paris og i Lissabon, men den er også med støtte fra **Ny Carlsbergfondet** blevet indkøbt til **Metropolitan Museum of Art** i New York. Og det kan næsten ikke være forbundet med mere prestige for en videokunstner.

I flere ombyggede rum på Charlottenborg har Jesper Just skabt en totalinstallation af et omfang, som er gigantisk. Som publikum bliver man ført ind i en arkitektonisk konstruktion af stilladser, som var man på en byggeplads. Med hjelme på hovedet går man op og ned ad vaklende stilladser og raslende ramper. På ramperne er der foruroligende mørkt, indtil man ankommer til rummene, der oplyses fra videoskærmene.

På turen op og ned ad ramperne opleves otte større og mindre videoskærme, som man indfanges af, undres over og drages ind i. Jesper Just har en sjælden evne til at engagere én, da hans visuelle univers altid balancerer mellem det æstetisk smukke og det utilpassede. Hvad sker der, hvor er vi, og hvad handler det hele om?

> *Det kan næsten ikke være forbundet med mere prestige for en videokunstner*
> ”

Just har optaget udstillingens videofilm i New York, i området ved det ikoniske One World Trade Center, som dermed perspektiverer hans historier. Med titlen "Servitudes" refereres til en tilstand, hvor man føler sig frihedsberøvet. Gennem billeder og lyd undersøger Jesper Just ungdommens usikkerhed, hæmninger, stræben efter skønhed og ikke mindst, hvad det vil sige at have et fysisk handikap. Alle sanser som smerte, sorg, ømhed, kærlighed er i spil. Filmene kredser om tre kvindelige karakterroller. De tre kvindeskæbners historie projiceres op på store skærmer i de forskellige rum, hvor man fra den planlagte rute både ser dem tæt på og langt fra.

Den første film, der gør indtryk, handler om en ung, handikappet pige, der lider af den arvelige sygdom Charcot-Marie-Tooth, som påvirker hendes motorisk. Hun leger med sit eget spejlbillede og banker fornøjet med sine deforme fingre mod et vindue som en frigørelsesproces. Den samme meget yndige pige ses ved klaveret, hvor hun trods sit handikap spiller vidunderligt. I modsætning til den unge pige, der spiller så uendeligt følsomt trods sine deforme fingre, så opleves i rummet ved siden af en modelsmuk pige, der kæmper med at spise en majskolbe. Hun har sine problemer med at spise, da hendes hænder er hæmmet af fastspændte, muskelrehabiliteringsudstyr.

Symbolikken er åbenlys. Jesper Just vil med sine film fortælle kvinders meget forskellige skæbner ved at illustrere deres måder at tackle manglende bevægelsesfrihed på. En stærk oplevelse, hvor Jesper Just spiller på hele følelsesregisteret.

Jesper Justs nye videoinstallation "Servitudes" er blevet inkluderet i samlingen på Metropolitan Museum of Art i New York. Det forstår man godt, når man oplever den på Charlottenborg. PR-foto